

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

El-Raye Gazetesi

Laiklik, Kitap, Sünnet ve İcmaya Göre Dinden Çıkararak En Büyük Küfürdür!

Ürdün Vilayeti – Muhammed Ahmed En-Nadi'nin Kaleminden

Son zamanlarda laiklik hakkında çok konuşuluyor; nitekim Erdoğan defalarca laik olduğunu ilan etti, laiklik çağrısı yaptı ve Mısır halkına bu konuda tavsiyelerde bulundu.

Laiklik terimi, özellikle Erdoğan ve destekçileri tarafından kandırılanlar ve İslam'ın davet ettiği ve Peygamber'in birçok hadisinde talep edilmesini teşvik ettiği ilimden alındığını zannedenler olmak üzere hala birçok Müslümana medlulü ve anlamı gizli olan siyasi bir terimdir.

Peki nedir bu laiklik? Nereden gelmiştir? Onun gerçek anlamı nedir? İslam'ın ona karşı tutumu nedir? Bu kısa makalemizde tüm bunlara ışık tutacağız. Başarı Allah'tan diyoruz:

El-Almaniyye (laiklik), Arapçada âlemden (dünyadan) türemiştir. İngilizce ve Fransızcaya gelince; Yunancadan türetilmiş olup amme-kamu veya halk anlamına gelmektedir; daha dakik bir şekilde din adamlarının ve yönetici dindar tabakanın aksi olup rönesans döneminde bu terim, özeli ilgilendiren meselelerin aksine, kamuyu veya halkı ilgilendiren meseleleri ifade etmeye başlamıştır.

Sami dillerine gelince; Süryanicede laiklik kelimesi alem veya dünyaya ait olan şeylerin bir işaretidir, yani ruhi ve metafizik alemine bakmaz. Aynı şey genel olarak İbranice (küresel), Babil ve diğer diller için de geçerli olup terimin bilimle veya başka bir şeyle ilgisi yoktur, aksine sadece dünyevi meselelere ilgi gösterir. Laiklik kelimesinin ilk kullanımı, onuncu yüzyılda yazarı Saviris İbnü'l-Mukaffa olan "Akıl Lambası" adlı kitapta geçmiş ve orada şöyle demiştir: "Mısırlılara gelince; özellikle İskenderiye'deki piskoposun, laik olması durumunda evlenmeyen bakire olması gerektiğine inanıyorlardı."

Britannica Ansiklopedisi laikliği şu şekilde tanımlar: "Uhreviyata (Eskatoloji) önem vermek yerine dünyevi işlere önem verme eğiliminde olan toplumsal bir harekettir. Rönesans'tan beri hüküm süren hümanizmin bir parçası olarak kabul edilir; dolayısıyla hayat işlerinden sakınıp Allah'ı ve ahiret gününü ummaya aşırı önem vermek yerine insanı ve onunla ilgili meseleleri yüceltmeye davet eder."

Laik devlet çağındaki çeşitli insani kültürel kazanımlar, laik bir yönetim sistemine sahip olan bir belde veya ülkede olmakta ve resmi olarak din ile ilgili konularda tarafsız olması garanti edilmekteydi. Ayrıca laik devlet, dini eğilimlerine, yorumlarına veya fikirlerine bakmaksızın tüm tebaasına eşit davranıyordu. Şayet eşitlik laik devletle sınırlı değilse, o zaman devletin laik olmayabileceğinden ve anayasasında tebaanın inançları bakımından eşit olduklarından bahsedilirdi.

Siyasi açıdan laiklik, din ve hükümetin arasının ayrılmasına yönelik bir hareket olup genellikle buna, kilisenin öğretileri, caminin öğretileri veya herhangi bir sinagogun veya tapınağın öğretileri ile devletin öğretilerinin arasının ayrılması denilirdi.

(On Emir ve şeriat gibi) kitaba dayalı yasaları medeni yasalarla değiştirmek ve din temelindeki ayrımcılığı ortadan kaldırmak için hükümet ile devletin dini arasındaki ilişkilerde işte bu sınıra başvurulmaktaydı.

Şöyle denilebilir: Laiklik, laik ve demokratik toplum kurallarının önceliğini kabul eden büyük dinlerin çoğunun dini “azınlıkların” haklarını korumak yoluyla demokrasiye katkıda bulunmaktadır; ancak yine de hala siyasi kararları etkilemeye, belirli avantajlar elde etmeye veya kilise ile devlet arasındaki anlaşmalar yoluyla nüfuz etmeye çalışmaktadır.

Hristiyanların birçoğu laik bir devletin varlığını desteklemekte olup bu düşüncenin İncil’in öğretileri tarafından desteklendiğini kabul edebiliriz: “Sezar’ın hakkını Sezar’a ve Allah’ın hakkını Allah’a ver.” Bu şüphe mahallidir; çünkü Nasrani usulü ve İslam usulü gibi çağdaş dünyadaki en önemli din usulü güçlerinin tamamı, laikliğin usulüyle çelişmektedir.

Kanada, Hindistan, Fransa, Amerika, Türkiye ve Güney Kore gibi bazı ülkeler, her ne kadar hiçbirinin yönetim biçimleri aynı olmasa da anayasal olarak laiktir. Aynı zamanda resmi olarak devlet dini olmayan bir ülke kesinlikle laik bir devlet olarak kabul edilemez.

İslam’ın laiklik konusundaki tutumu:

Laiklik, Kitap, sünnet ve icmaya göre dinden çıkarılan en büyük küfürdür; işte size delilleriyle birlikte açıklaması:

Kitaba gelince; Allah Müslüman bir yöneticinin, insanlara Allah’ın indirdikleriyle yönetmesini farz kılmıştır. Nitekim Allahu Teala Nebisi Muhammed Sallallahu Aleyhi ve Sellem’e hitap etmiş olup sadece Paygamber’e has olduğuna dair bir delil varit olmadıkça O’nun Nebisine hitabı, ondan sonraki ümmetini de hitabıdır. Zira Allahu Teala şöyle buyurmuştur: **وَأَن أَحْكُم بَيْنَهُمْ بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ وَاحْذَرْهُمْ أَن يَفْتِنُوكَ عَن بَعْضِ مَا أَنزَلَ اللَّهُ إِلَيْكَ** **“Aralarında Allah’ın indirdikleri ile hükmet. Onların hevalarına tabi olma ve Allah’ın sana indirdiklerinin bir kısmından seni saptırmalarından sakın.”** [Maide49] Ve Allahu Teala şöyle buyurmuştur: **وَمَن لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ** **“Allah’ın indirdikleriyle hükmetmeyenler kâfirlerdir.”** [Maide 44] Ve Allahu Teala şöyle buyurmuştur: **وَمَن لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ** **“Allah’ın indirdikleriyle hükmetmeyenler zalimlerdir”** [Maide 45] Ve Allahu Teala şöyle buyurmuştur: **وَمَن لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ** **“Allah’ın indirdikleriyle hükmetmeyenler fasıklardır”** [Maide 47] Ve Allahu Teala şöyle buyurmuştur: **أَفَحُكْمَ الْجَاهِلِيَّةِ يَبْغُونَ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ حُكْمًا لِّقَوْمٍ يُوقِفُونَ** **“Onlar hala cahiliye hükmünü mü arıyorlar? Kesin bilgiyle inanan bir topluluk için hükmü, Allah’tan daha güzel olan kimdir?”** [Maide 50] Dolayısıyla bu ayetlerin tümü, Allah’ın indirdiği ile hükmetmeyenler için genel olarak gelmiş olup bunları tahsis eden hiçbir delil yoktur. Nitekim şerî kaide şöyle diyor: “Amm-umum tahsis eden bir delili varit olmadıkça umumluğu üzerine kalır.”

Sünnete gelince: İbn Mace Süneni’nde ve Taberani Mucemü'l Avsat’ında, Abdullah İbn Ömer Radyallahu Anhuma’dan Nebi Sallallahu Aleyhi ve Sellem’in şöyle dediğini rivayet etmişlerdir: **يا مَعْشَرَ الْمُهَاجِرِينَ! خِصَالٌ خَمْسٌ إِذَا ابْتَلَيْتُمْ بِهِنَّ، وَأَعُوذُ بِاللَّهِ أَنْ تُدْرِكُوهُنَّ: لَمْ تَظْهَرِ الْفَاحِشَةُ فِي قَوْمٍ قَطُّ؛ حَتَّى يُعْلِنُوا بِهَا؛ إِلَّا فَشْنَا فِيهِمُ الطَّاعُونَ وَالْأَوْجَاعُ الَّتِي لَمْ تَكُنْ مَصَّتْ فِي أَسْلَافِهِمُ الَّذِينَ مَضَوْا، وَلَمْ يَنْقُصُوا الْمِكْيَالَ وَالْمِيزَانَ إِلَّا أَخَذُوا بِالسِّنِينَ وَشِدَّةِ الْمُؤَنَةِ، وَجَوْرَ السُّلْطَانِ عَلَيْهِمْ، وَلَمْ يَمْنَعُوا زَكَاةَ أَمْوَالِهِمْ إِلَّا مُنِعُوا الْقَطْرَ مِنَ السَّمَاءِ، وَلَوْلَا الْبِهَاتُ لَمْ يُمَطَّرُوا، وَلَمْ يَنْقُضُوا عَهْدَ اللَّهِ وَعَهْدَ رَسُولِهِ إِلَّا سَلَطَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ عَدُوَّهُمْ مِنْ غَيْرِهِمْ، فَأَخَذُوا بِبَعْضِ مَا كَانَ فِي أَيْدِيهِمْ، وَمَا لَمْ تَحْكَمْ أُمَّتُهُمْ بَكِتَابِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ وَيَتَحَيَّرُوا فِيمَا أَنزَلَ اللَّهُ إِلَّا جَعَلَ اللَّهُ بِأَسْمِهِمْ بَيْنَهُمْ** **“Ey Muhacirler cemaati! Beş şey vardır ki onlarla imtihan olacaksınız. Onların sizi (hayatta iken) yakalamasından Allah’a sığınırım. Onlar şunlardır: Bir milletin içinde zina, fuhuş ortaya çıkıp nihayet o millet bu suçu alenî olarak işlediğinde, mutlaka içlerinde veba hastalığı ve onlardan önce yaşamış milletlerde görülmemiş başka hastalıklar yayılır. Ölçü ve tartıyı eksik yapan her millet, mutlaka kıtlık, geçim sıkıntısı ve başlarındaki hükümdarların zulmü ile**

cezalandırılır. Mallarının zekatını vermekten kaçınan her millet, mutlaka yağmurdan mahrum bırakılır (kuraklıkla cezalandırılır) ve hayvanları olmasa onlara yağmur bile yağdırılmaz. Allah'ın ahdini (emirlerini) ve Rasulü'nün ahdini (yaptığı anlaşmaları ve sünnetini) terk eden her milletin başına, Allah mutlaka kendilerinden olmayan bir düşmanı musallat eder ve düşman o milletin elindekilerin bir kısmını alır. İdarecileri Allah'ın Kitabı ile amel etmeyip, indirdiği hükümlerden işlerine geleni seçtikçe Allah onların hesabını kendi aralarında görür (fitne, fesat ve anarşi belasına maruz kalırlar).”

İcmaya gelince; Sahabeler, Allah katından burhanın olduğu açık bir küfrün ortaya çıkması halinde emir sahiplerine karşı çıkılacağı üzerinde icma etmiştir. Nitekim adil Halife Ömer İbn Hattab için şöyle demişlerdir: “Allah'a yemin olsun ki eğer sende bir eğrilik göreceğ olursak, onu kılıçlarımızla düzeltiriz.”

İslam'ın, devletin din ile ilişkisi hakkındaki diğer bir bakış açısı:

1- İslam'da devlet, davet ve cihat yoluyla dinin tebliğ edilmesi, şerî hükümlerin tatbik edilmesi, hakların korunması, din, nefis, akıl, ırz, mal ve benzerlerinin korunması noktasında dinin hedef ve gayelerine ulaşılması için vazgeçilmez bir zarurettir.

2- İslam'ı yönetimden uzak tutmak ve yetkilerini devre dışı bırakmak, birçok hüküm ve yasalarını kağıt üzerindeki bir mürekkep haline getirecektir; çünkü kisasın uygulanması, zekâtın toplanması, yolların emniyeti, güvenliğin yayılması, husumetlerin giderilmesi, cihat ve benzerleri gibi hükümleri bireyin tek başına uygulaması imkânsızdır; çünkü İslam en üstündür, hiçbirisi ondan üstün olamaz, dolayısıyla Batılı beşeri sistemin kanunları da İslam'dan üstün olamaz.

3- İslam, insanların Rableri ile olan ilişkisini ve hayatın tüm işlerini düzenlemek için gelmiştir; zira Allah katında tek din İslam'dır. Ayrıca İslam, adından da anlaşılacağı gibi Allah'a teslim olmak, O'na boyun eğmek ve şirkten uzak durmaktır.

4- Allah'ın emir ve nehiyleri hayatın tamamını kapsar; dolayısıyla hayatın yönlerinden herhangi bir yön veya sistemlerden herhangi bir şey yoktur ki Allahu Teala'nın onun hakkında bir hükmü olmasın. Zira akidevi, içtimai, eğitim, ekonomik ve siyasi hayatımızla ilgili muamele etmenin usullerini koyduğu gibi bizim için onların bazı yönlerini de detaylandırdı.

5- Kur'an, geçmişle ilgili tüm faydalı haberleri, gelecekle ilgili bilgileri, tüm helal ve haramı ve insanların dünyaları, dinleri, geçimleri ve ahiretleri hakkında ihtiyaç duydukları her şeyi içermektedir. Nitekim Allahu Teala şöyle buyurmuştur: **وَنَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ تَبْيَانًا لِّكُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً وَبُشْرَىٰ لِلْمُسْلِمِينَ** **“Ayrıca bu Kitab'ı da sana, her şey için bir açıklama, bir hidayet ve rahmet kaynağı ve Müslümanlar için bir müjde olarak indirdik.”** [Nahl 89] İbn Kesir şöyle dedi: İbn Mesud şöyle dedi: Bu Kur'an'da bizim için tüm bilgi ve her şey açıklanmıştır.

Kaynak: [El-Raye Gazetesi-448. Sayı-21/06/2023](#)